

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4249

гр. София, 10.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в закрито заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

като разгледа дело номер **4552** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Ж. Г. Р., с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адвокат В. В., срещу ревизионен акт (РА) № Р-22002219001104-091-001/06.02.2020 г., издаден от П. Т. П., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган, възложил ревизията и Е. Б. М. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 455 от 23.03.2020 г. на директора на дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите (ОДОП) – С..

С оспорения РА № Р-22002219001104-091-001/06.02.2020 г. са установени задължения за данък върху добавената стойност в общ размер на 72 769,47 лв. и лихви в размер на 48 812,66 лв., произтичащи от вменена на жалбоподателя, в качеството му на управител на Г. 20М О. отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на Г. 20М О.. Същите са установени с РА № Р-22221415002149-091-001/23.02.2016 г., издаден на посоченото дружество в резултат на извършена ревизия по ЗДДС за периодите от м. 04.2012 г. до м. 02.2015 г. РА не е бил обжалван и е влязъл в сила.

В съдебно заседание на 19.05.2021 г. е даден ход по същество и делото е обявено за решаване. Настоящият съдебен състав съобрази, че с определение № 326/18.11.2020 г., постановено по адм. дело № 621/2019г. по описа на Административен съд – Велико Търново е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС) със следните въпроси:

1.Съвместното тълкуване на чл. 9 от Конвенция, съставена на основание чл. К.3. от договора за Европейския съюз за защита на финансовите интереси на Европейските общности и на разпоредбата на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност,

допуска ли в хармонизираната област на ДДС национален правен инструмент като предвидения в националната разпоредба на чл. 19, ал. 2 ДОПК, прилагането на който води до последващо пораждање на солидарна отговорност на данъчнозадължено физическо лице, което не е платец на ДДС, но недобросъвестното поведение на което е довело до неплащане на ДДС от данъчнозадълженото юридическо лице, което е платецът на ДДС;

2. Допуска ли тълкуването на тези разпоредби и прилагането на принципа на пропорционалност националният правен инструмент, отразен в разпоредбата на чл. 19, ал. 2 ДОПК, и по отношение на начислените лихви върху неплатения в срок от данъчнозадълженото лице ДДС;

3. Противоречи ли на принципа на пропорционалност националният правен институт, отразен в чл. 19, ал. 2 ДОПК, в ситуация, при която закъснялото плащане на ДДС, което е довело до олихвяването на задължението за ДДС, не се дължи на поведението на данъчнозадълженото физическо лице, а на поведение на друго лице или на проявлението на обективни обстоятелства.

По така отправеното преюдициално запитване е образувано дело С-1/2021 на СЕС. Настоящият съдебен състав счита, че отговорите на отправените въпроси по преюдициалното запитване до СЕС имат значение за правилното решаване и на настоящия правен спор, тъй като в процесния случай органите по приходите са приели, че е налице хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно в резултат на действията на жалбоподателя са настъпили промени в имущественото и финансово състояние на Г. 20М О., довели до неплащането на задължения за ДДС, установени с РА № Р-22221415002149-091-001/23.02.2016 г. По конкретно това са разпоредителни действия, изразяващи се прехвърляне/теглени на фирмените парични средства на Г. 20М О. в полза на управителя т.е задълженото лице със своето действие умишлено е намалило имуществото на дружеството, което по същество представлява препятстване за заплащането на задълженията на юридическото лице. Именно това е дало повод на органите по приходите да направят заключение, че е налице недобросъвестно поведение от страна на Ж. Г. Р., изразяващо се в непогасяване на задълженията на дружеството и препятстване тяхното принудително събиране, което е причина за ангажиране на отговорността му по реда на чл. 19 от ДОПК. С недобросъвестното си поведение жалбоподателят е причинил натрупването на задълженията за ДДС, както и съответните лихви за забава, а от там и до невъзможност за погасяването им.

Изложеното е пряко свързано с отправените до Съда на Европейския съюз (СЕС) въпроси, което налага производството по настоящото дело да се спре на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК във връзка с чл. 144 АПК до произнасяне на СЕС по дело С-1/2021.

По изложените съображения и на основание чл. 253 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София - град, 16 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ дадения ход на делото по същество в открито съдебно заседание на 19.05.2021г.

СПИРА производството по адм.дело № 4552/2020 г. по описа на Административен съд София-град до постановяване решение на Съда на Европейския съюз по дело

C-1/2021.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщението на страните.

Съдия: